

RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE

Brussel, 30 november 2004 (07.12)
(OR. en)

15446/04

LIMITE

PE-QE 344

PUBLIC

**VOORONTWERP VAN ANTWOORD OP SCHRIFTELIJKE VRAAG
E-2374/04 van Frank VANHECKE van 15.10.2004**

van: het secretariaat-generaal van de Raad
aan: de permanente vertegenwoordigingen van de lidstaten
Betreft: **"Ontbreken van drugsclausule in associatieovereenkomst tussen EU en Marokko"**

1. De delegaties treffen hierbij aan:

- de tekst van de schriftelijke vraag;
- een door het secretariaat-generaal opgesteld voorontwerp van antwoord.

2. Indien de delegaties binnen **10 werkdagen** vanaf heden geen opmerkingen hebben ingezonden, wordt dit voorontwerp van antwoord ter goedkeuring voorgelegd aan het Comité van permanente vertegenwoordigers (1e deel) en aan de Raad.

Zijn er wel opmerkingen ingezonden, dan worden die behandeld door de Groep algemene zaken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2374/04
van Frank Vanhecke (NI)
aan de Raad

Betreft: Ontbreken van drugsclausule in associatieovereenkomst tussen EU en Marokko

Marokko is een van de grootste producenten van cannabis ter wereld (47.000 ton per jaar) en de grootste uitvoerder van hasj naar Europa. Het VN-Drugsagentschap (United Nations Office on Drugs and Crime/UNODC) wijst erop dat een vierde van het landbouwgebied in het Rif-gebergte wordt ingenomen door een zich steeds maar uitbreidende "cannabisindustrie". Op 8 september 2004 waarschuwde Antonio Maria Costa, een van de leidende figuren bij het UNODC, voor de globale dimensie van de Marokkaanse cannabisproductie, de daaruit voortvloeiende internationale misdaad en de ernstige gezondheidsrisico's (Afronews, 8 september 2004).

In de strijd tegen drugs dient de EU zich dringend te profileren buiten de grenzen van haar lidstaten. Een van de instrumenten is volgens de Deense minister van Justitie Lene Espersen de opname van een zogenaamde drugsclausule in overeenkomsten tussen de EU en derde landen (Deens EU-voorzitterschap in 2002, 'European action against drugs', 14 september 2002).

De sociaal-geograaf Paolo De Mas, algemeen beschouwd als één van de beste kenners van Marokko, stelde reeds in 1995 dat in Marokko het dubbele proces van criminalisering van de macht en machtsvorming door de criminaliteit definitief was ingezet. Volgens hem diende Marokko daarom tot de zogenaamde 'narcoticastaten' worden gerekend. Uit de voormelde VN-studie blijkt dat twee derde van de boeren in het Rif-gebergte cannabis verbouwt. De Marokkaanse overheid weigert deze mensen te vervolgen.

De associatieovereenkomst tussen de EU en Marokko werd ondertekend op 26 februari 1996. Enkel mensenrechten en respect voor democratische beginselen maken deel uit van de 'essentiële beginselen' van de overeenkomst. In tegenstelling tot de Overeenkomst van Cotonou zijn de 'bestrijding van corruptie' en 'behoorlijk bestuur' geen essentiële elementen van deze overeenkomst, vatbaar voor sanctionering. Is de Raad het eens met de visie van Paolo De Mas? Heeft een 'drugsclausule' - in welke vorm en met welke inhoud dan ook - nooit het voorwerp uitgemaakt van de onderhandelingen? Zo neen, waarom niet? Vindt de Raad dat de Marokkaanse overheid de drugsproductie afdoende bestrijdt? Welke mogelijkheden heeft de Raad om druk uit te oefenen op de Marokkaanse overheid?

ANTWOORD

op schriftelijke vraag E-2374/04

van Frank VANHECKE

De Raad is zich terdege bewust van het door het geachte parlementslid aan de orde gestelde probleem.

De associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en Marokko, die op 26 februari 1996 is ondertekend en op 1 maart 2000 in werking is getreden, behelst in artikel 62 een specifieke bepaling betreffende de samenwerking op het gebied van de drugsbestrijding, die als een toereikende rechtsgrondslag kan worden beschouwd. In dit artikel worden gedetailleerd de samenwerkingsterreinen en uitvoeringsmethodes genoemd.

De samenwerking zoals die in artikel 62 van de overeenkomst is omschreven, is gericht op het verbeteren van de doeltreffendheid van het beleid en de maatregelen ter voorkoming en bestrijding van de productie, het aanbod van en de illegale handel in verdovende middelen en psychotrope stoffen. Bovendien is zij gericht op het terugdringen van het illegale gebruik van die producten.

In artikel 62 is bepaald dat de partijen samen, in overeenstemming met hun respectieve wetgevingen, bepalen welke samenwerkingsmethoden er nodig zijn om deze doelstellingen te bereiken. De associatieovereenkomst voorziet ook in het opstellen en uitvoeren van programma's voor de alternatieve ontwikkeling van de gebieden waar illegaal narcotische planten worden verbouwd, aangezien de productie voornamelijk plaatsvindt in onderontwikkelde en afgelegen gebieden in het noorden van Marokko.

Afgezien van de samenwerking die op deze gebieden op gang is gebracht, hebben Marokko en de Europese Unie in 2003 een aantal technische subcomités ingesteld die de uitvoering van de in het kader van het partnerschap bepaalde prioriteiten moeten bespoedigen, waaronder een Subcomité "justitie en veiligheid". Tijdens de eerste vergadering van dat Subcomité, op 29 januari 2004, is de samenwerking op het gebied van de drugsbestrijding diepgaand besproken. Marokko is zich bewust van het probleem en van de gevolgen die het heeft, en heeft zich bereid verklaard tot samenwerking, maar doet een beroep op Europese en internationale steun en verlangt dat dit probleem in zijn totaliteit en op coherente wijze wordt gezien.

In het kader van het nabuurschapsbeleid zal de samenwerking nog verder geïntensiveerd worden. In het actieplan nabuurschap dat momenteel wordt opgesteld, en waarin de door beide partijen gezamenlijk bepaalde prioriteiten voor de komende jaren zullen staan, wordt beoogd de strijd tegen drugs op te voeren, met name door de uitvoering van artikel 62, lid 3, van de associatie-overeenkomst betreffende de samenwerkingsterreinen en door de versterking van de algehele nationale strategie op drugsgebied met maatregelen ter beperking van de vraag en het aanbod en met regionale ontwikkelingsacties.
